

Jeleket adni

TARTALOM

- Bizonytalan iskolakezdés
- Bemerítés Cegőtelkén
- Táborfejlesztés Sólyomkőváron
- Barnabás Tábor – 2020
- Felvételi a bibliaiskolákba
- Meghalt J. I. Packer teológus

„A régi Szombat a teremtésre, az Úr új napja, a hét első napja pedig a mi megváltásunkra emlékeztet. Nagy volt a teremtés munkája, de még nagyobb a megváltás munkája. Istennek többre került megváltani minket, mint megteremteni minket. A teremtés az ő kimon-
dott szava által történt meg, de a megváltásban Isten már saját vérét ontotta. A teremtésben Isten megajándékozott minket saját magunkkal, a megváltásban Isten megajándékozott saját magával!”

Egy újabb tanév kezdetéhez közeledünk. Sok váratlan fordulatot, kihívást hozott már ez az év, és előreláthatólag az új tanév sem lesz kihívásoktól mentes. Nem lesz könnyű hat hónap után visszaülni a padba a kisdíáknak, bepótolni, elmélyíteni a korábbi anyagot, és elraktározni az új ismereteket. Ez a tanév kihívásokkal teljesnek ígérkezik a pedagógusoknak, a tanulóknak és a szülőknek egyaránt. Leleményesen, motiválóan tanítani, felelősségteljesen tanulni, helyesen nevelni.

Füle Lajos a következőképpen fogalmaz a *Jeleket adni* című versében:

*Jeleket adni, jeleket hagyni,
Ha elmegyünk is, jelnek maradni,
Beszédes jelnek lenni a hitben,
Mint akit jelnek rendelt az ISTEN.*

Megragadó költői gondolat: „jeleket adni”. A tanító jeleket ad, amikor megtanítja a betűk és számok írását. Jeleket ad, amikor elmondja, hogyan kell a betűket és szavakat szép és értelmes sorokba rendezni. Az egyszerű jelek összetett képletekké válnak, és a pedagógia művészete során az összetett és elvont képletek a diák elméjében összetalálkoznak a mindennapi realitással. Az oktató célja azonban nem csak az kell legyen, hogy jeleket adjon, hanem az is, hogy jeleket hagyjon.

>>> a 3. oldalon

Egy pedagógus naplójegyzetei iskolakezdés előtt

1. nap: Hírkavalkád: már-már közönyösen nézem a napi híreket a különböző pedagógusi és tanügyi portálokon. Tudva tudom, hogy minden változó. Ami ma az újdonság és az újítás erejével hat, azt pár nap múlva felülírja egy újabb határozat, egy újabb szaktekintély vagy a jelenlegi változó epidemiológiai helyzet. Minden bizonytalan és időszakos. Hova, kire vagy mire tekinthetek? Létezik-e egy biztos pont, ami viszonyítási alapként szolgál? A világban nincs. És ez jól van így. A koronavírus előtti világ álbiztonságot adott nekünk, pedagógusoknak is. Olyan jól tudtunk mindent... Most, a nagy bizonytalanságban hamarabb kinyújtjuk a kezünket az ég felé. Pál apostol szavaival élve naponta „ébredezek”, és így felragyog nekem a Krisztus (Ef 5:14).

2. nap: Képeznem kell magam – kattog bennem egy hang. Természetes ez, hisz ez a megváltozott oktatási formákra adott reagálásom. Kutakodva keresem a képzési lehetőségeket, hogy „formában legyek”, bármit is jelentsen ez. Elvárás, hogy jártas legyek a technika legújabb vívmányaival, otthonosan mozogjak a Google Classroom, a Zoom, a Prezi, a Mentimeter világában. Egyik nap webináron tanulom a digitális oktatás csínját-bínját, másnap meg alkalmazom. Legalább is nagyon igyekszem rá. Tanulok a tanítványaimmal együtt, digitális bevándorlóként jó pár pluszkör lemaradással futok – néha lihegve. De vajon ilyen nekifeszültem kutakodok-e a bibliai igazságok iránt is? Van-e bennem ugyanolyan mértékű elszántság az igeversék megtanulására, a szent életben való fejlődésre, a mégis szeretetre, a minden körülmények között megelégedett attitűd képviselésére, az isteni bölcsesség keresésére, a kegyelmet kegyelemre kapunk kiállásra?

3. nap: Keresztyén pedagógusként nagy szükség van arra, hogy képviseljem Jézus Krisztust, a keresztyén, biblikus értékrendet, azt a világlátást és moralitást, amit a Biblia határoz meg, és ami lassan teljesen szembemegy e liberális, toleráns, Isten nélküli vagy álistennekkel teli világgal.

Nagy szükségem van pedagógusként is arra, hogy megerősödjek hitben, a bibliai tanításban, Isten szuverenitásában. Függetlenül attól, hogy csillogó szemű kis alsósokat, dacos tinédzsereket vagy a világban helyüket kereső középiskolásokat tanítok, hihetetlen nagy szüksége van tanítványaimnak arra, valaki megélje nekik az örömhírt, valaki beszéljen nekik arról, hogy van abszolút Igazság, és hogy KI az ABSZOLÚT IGAZSÁG. Hogy valaki elmondja nekik egy kötetlen beszélgetés, egy kirándulás, egy szünet vagy világnézeti rákérdezés kapcsán, hogy Isten egy imatávolságra van tőlük. Hogy valaki gyakoroljon könyörületességet, hajlandó legyen elmenni értük a második vagy a sokadik mérföldre is, hogy valaki meghallgassa őket, figyeljen rájuk, és a szeretetet gyakorolja irányukban – vagy alkalomadtán a szüleik felé. Ilyen pedagógus szeretnék lenni ebben az évben is.

4. nap: Néha belém hasít, hogy: mi lesz, ha nem lesz társam a keresztyén értékrend képviselésében? Nehéz a magányos harc. A drága Szentlélek ma is eszembe juttatja, hogy Ő olyankor is felhasznál a bátorításomra, a bajtársi harcokban, akikre

nem is számítok emberileg. Isten nagyon meg tud lepni egy-egy helyzetben, és ilyenkor rádöbbenek korlátozott gondolkodásom emberi voltára. Ma is megszágyenülve hallhattam az egyik ismerősome, ahogy bátorító szavai balzsamként hullottak csüggedt lelkemre...egy pedagógusi, lehetetlennek tűnő helyzet megoldását keresve. „Annyiszor megtapasztaltuk Isten szabadítását és a Gondviselést, hát most ne tapasztalnánk?” – hangzik próféciaként e pedagógus társam szájából. Lélekben felfrissülve, újult erővel, és kissé magam előtt szégyenkezve hallgatom őt a telefonban. A lelki gőg mércéje szerint énnekem kellene a bátorítás szolgálatát végeznem feléje, hisz ajándékom. De most fordítva van, és ez az alázat iskolája. Köszönöm, Uram, hogy bátorító angyalaidat küldöd... Így lesz ez a következő tanévben is. Az Úr „osztja a szerepeket”, és készíti az előre elrendelt jócselekedeteket.

5. nap: Iskolakezdés: újabb nagyszerű lehetőség a szövetségkötésre az Úrral: arra nézve is, hogy hűséges tanítványa leszek az iskolai közegben, a tanítványaim, a pedagógustársaim között. Tudom, és gerjesztem magamban a tudatot, hogy az Ő kegyelme mindenre elég lesz: nehéz helyzetekben, völgyekben és hegyek ormán egyaránt. Nem hagylak el téged, sem el nem maradok tőled – ígéri ma is nekem Ő, aki hűséges és változhatatlan.

6. nap: Bizakodva és izgalommal tekintek a jövőre: várom mindazoknak az ígéreteknél a beteljesülését, amit hitben kaptam. Legyen az a gyerekeimre nézve, a lelki gyerekeimre, vagy miért ne: önmagamra tekintve is. Mert sok dolog e földi életben hitre adatik (Legyen a te hited szerint) – emlékeztetem ma is egyik barátomra egy megoldatlanul tűnő iskolai probléma kapcsán, és ő kölcsönösen emlékeztet arra, hogy ami emberek-nél lehetetlen, az Istennél lehetséges. Így készülök a csodákra: hátha ebben az évben hozza el az Úr a megígért szabadításokat, hátha „gyerekeim” ebben az új évben kerülnek ki a tágas térre, Istent dicsőítve.

7. nap: Vágyam és imám, hogy iskolakezdés előtt minden gyülekezet imában és börtben „felvértezzék” pedagógusait, a gyermek- és tinitanítóit a következő évre, és áldja meg őket e szép szolgálatban és hivatásban. Gyülekezeteink hadd húzzanak imafalat pedagógusok, a gyülekezeti tanítók és gyermekek, tinik köré. Mert ezt téve Istennek feddhetetlen, tiszta, szeplőtelen gyerekei lesznek ők, fénylő csillagok e világban (Fil 2:15)!

Az órák véget érnek, a tanév is befejeződik majd, eljön az ideje, amikor a diák végleg maga mögött hagyja az oktatási intézményt. Mit visz magával? Egy életre megszerettette velem a természetet az a földrajztanár, aki hivatásszerűen tanította tantárgyát. Az fizikai törvények mellett az élet törvényszerűségeire is tanított minket az a tanár, aki a középiskolában nagy gondot fordított arra, hogy a jó osztályzatoknál túl egyenes és becsületes emberek legyenek a diákjai. Isten segítségével a keresztyén pedagógusok hagyjanak olyan jeleket diákjaik életében, amelyek segítségével azok helyes irányt tudjanak felvenni az életben!

Az iskolán kívül a család és a gyülekezet is olyan közeg, ahol „jeladás” történik. Igeismeret, bibliai alapelvek, keresztyén életszemlélet kerül átadásra. El lehet sajátítani magatartásformákat, meg lehet tanulni, mi a jó és mi a rossz. Ebben az esetben is a nevelés igazi próbája, hogy az átadott értékek mennyire érvényesülnek a gyakorlatban. A családban kapott tanítás gyakorolva lesz, amikor a fiatal kirepül a családi fészekből? Amikor egy egyetemi

város kínálata villan fel, vagy külföldi tartózkodás csökkenti a kapcsolattartás lehetőségét? A gyülekezetben elhangzó tanítás, az ottani lelkiület és szóhasználat megjelenik a mindennapi élet forgatagában, a munkahelyi gondok megoldása során, a baráti kör találkozásain? Kiemelkedő példák ezen a területen Dániel és Babilonba fogolyként került társai. Nincsenek szülők a közelben, papok sem törvénykönyvvél a kezükben, más a kultúra és a vallás. Külső tényezők hiányában a szívből jövő indíttatás készítette őket az Istenhez való ragaszkodásra. Akik nevelték ezeket a fiatalokat, hatékony munkát végeztek.

Az oktatást sokan úgy tekintik, mint ami a leghatékonyabb módszer a társadalmi problémák megoldására. Ez viszont nem szünteti meg az istentelenség problémáját, ami egyre fokozottabb mértékben van jelen a világban, és egyre nagyobb kihívás ennek ellene állni. Lényegében egyetlen lehetőség van arra, hogy az élet helyes útra terelődjön: az újjászületés. Isten jelzése az emberiség felé az Úr Jézus által érkezett, aki új teremtménnyé teszi azt, aki Benne hisz.

A költő szerint jelnek rendelt minket az Isten. Legyünk azok a magunk helyén! Kedves pedagógusok, úgy tananyagban, mint jelneben, istenfélelemmel adjatok át olyan értékeket, amelyek hozzájárulnak a következő nemzedékek helyes életvezetéséhez! Diákok, szorgalommal ragadjatok meg a tanulás lehetőségét, mert amit esetleg feleslegesnek láttok most, nagyon hasznosnak bizonyulhat a későbbiekben. Ne feledjétek, hogy titeket is jelnek rendelt az Isten társaitok körében, amihez nem elegendő jófejnek lenni, hanem Istennek átadott élet szükséges! Pedagógusok, szülők és gyülekezetek közös imádsága lehet ezen új tanév kezdetekor: „Legyenek láthatóvá tetteid szolgálóid, és méltóságod fiaikon! Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá” (Zsolt 90:16-17)

Isteni oltalmat, szorgalmat, kitartást kívánok. Légy beszédes jel a hitben!

Fazakas György
oktatási alelnök

A MEGSZEGETT KENYÉR

*Meghal a búzaszem. Aranykalász
Sarjad szívéből. Kaszasuhanás...
Halál, melyet megint halál követ:
a cséplőgép...kemény malomkövek...
az erjedés... a tűz... a fájdalom...
És most fehér kenyér az asztalon.*

*A szenvedések útján ím, felér
a Koponyák hegyének asztalára
és vár reánk a megszegett kenyér.
Mi, akik epedünk és éhezünk,
kinyújtjuk érte elaszott kezünk...
égi erőt, új életet nyerünk
és üdvösség az, amit érezünk.*

Túrmezei Erzsébet

:: HAVI KÖZ ::

■ Az evangéliumi felekezetek szempontjából sem jelentéktelen **elnökválasztások** következnek 2020. november 3-án az **Amerikai Egyesült Államokban**. A konzervatív, sok evangéliumi hívőt soraiban tudó republikánus párt jelöltje a jelenleg is elnöki pozícióban levő Donald J. Trump. A liberális és szocialista elveket valló demokrata párt jelöltje Joe Biden, aki Obama elnök alatt viselt alelnöki pozíciót. A fekete-fehér elletét jegyében gerjesztett erőszakhullám közepette komoly imatéma az amerikai félteke békessége és erkölcsi mércéje, mivel a kontinensről jövő gazdasági és ideológiai hatások az egész világra befolyással bírnak.

■ Romániában 2020. szeptember 17-én tartanak **helyhatósági választásokat**. Az RMDSz a legtöbb, magyarok lakta településen indít jelölteket. Több erdélyi községben, városban is (pl. Zilahon) hívő közösségünkől kikerülő politikusok is indulnak a választásokon. A hívő polgármesterekről sok jó vélemény hangzik el különböző csatornákon. Értük is imádkozzunk, hogy továbbra is keresztyén értékek mentén tudják irányítani a közösségeket, és a Biblia felszólítása értelmében imádkozzunk mindenhol a „város jólétéért”!

A Nagyváradai Missziókerület VIII. (Virtuális) Kórustalálkozója

Kedves Testvéreink az Űrban, karvezetők, kórustagok és zenészek!

Hálásak vagyunk Istennek, hogy ebben a zűrzavaros időszakban is megőrzött, megsegített minket. Sajnos, gyülekezeteink életében és a szolgáltatásokban is nyomott hagy a járvány. Éppen ezért úgy látjuk, hogy egyre inkább szükséges lesz a kóruséneklés átértékelése, új utak és új lehetőségek kiaknázása azzal a céllal, hogy szolgáljunk Isten és testvéreink felé evangéliumi énekeinkkel, illetve elérjük azokat, akik még nem ismerik Krisztust.

Mivel ebben az évben nincs lehetőség megszervezni a kórustalálkozót az eddig gyakorolt módon, arra gondoltunk, hogy a **virtuális technikát** kihasználva minden egyes kórus, amely részt szeretne venni – missziókerülettől függetlenül – küldje be két szabadon választott ének és két, a zenei szervezők által kiválasztott közös énekkari szám **hangfelvételét**. A két utóbbi kottáját és kíséretét később fogjuk közölni a bejelentkezett kórusokkal. A **jelentkezéseket szeptember 30-ig, az audio-videó felvételeket pedig október 31-ig** várjuk a következő e-mail címre:

korustalalkozo20@gmail.com. Ezt követően a beküldött anyagok szerkesztés alá kerülnek és be lesznek ékelve az igei gondolatok és közös éneklések közé, amit november végéig szövetségünk honlapján szeretnénk közzé tenni. Ugyanakkor a részvételi okleveleket is elküldjük a kórusok karvezetőinek.

Imádkozzunk további oltalomért és gyógyulásért (2 Krón 7:13-14). Áldott szolgálatokat és jó felkészülést kívánunk az énekkaroknak! **(A szervezők)**

MINDEN NYILVÁNOS HELYEN...

Moss kezet gyakran!

Tarts távolságot!

Viselj maszkot!

Fertőtleníts!

Bemerítés Cegőtelkén

Abibliai rendhez és az aktuális törvényekhez alkalmazkodva folytak az előkészületek a cegőtelki gyülekezetben minden akadálnak tűnő dolog ellenére. Annál is gazdagabb lett az öröm, Isten dicsőítése és a hálaadás 2020. július 26-án reggel mindannyiunk szívében, amikor Isten hatalmát és szeretetét csodálhattuk nemcsak a természet, de az emberi szív felett is: a már beállt esőfelhők teljesen szertefoszlottak a kezdőének felcsendülésének pillanatában, s az évek Isten-nélkülisége után felgyógyott Krisztus ismerete és dicsősége három fehérruhás életében is!

Imára indították az imaház udvarán egybegyűlteket Isten nagy tettei mellett az ige szavai is. Ezt követően Ferenczi Lajos kalotaszentkirályi lelkipásztor az ApCsel 8:26-39 igeszakaszt olvasta fel és hirtette a bemerítés jelentőségét és fontosságát. A kísértésekben is legyen tudatos bennünk, hogy óemberünk a bűnnek meghalt és új életre támadtunk fel Krisztusban, amelyben már nem uralkodik a bűn rajtunk.

Fehérruhás testvéreink örömmel tettek bizonyosságot arról, amit Isten végzett el az életükben és arról, hogyan talált rájuk életútjukon, türelmesen várva tőlük a mai nap lépését is.

A bemerítést a helyi lelkipásztor végezte, majd személyre szólóan imádkoztak a szolgálattevők a fehérruhásokért, akik közül ketten – *Hunyadi Eszter* és *Ferenczi Erzsébet* – első hívők abból faluból, ahol élnek (Zsejken és Tacson), *Szász Péter* pedig (Újós) a családjában. Imádságunk az, hogy az Úr adjon melléjük még sok megtérőt. Isten kegyelme, gondviselése kísérje életüket és tartsa meg hitüket, örömeiket mindvégig Krisztusban!

Kelemen Andrea, Beszterce

Alapkőletétel Sólyomkőváran

Elkezdődött az új, tágas ebédlő építése.

Ebben a nehéz időszakban öröme adott okot a hír, hogy 2020. július 12-én a Sólyomkővári Kereszténység Táborban az új ebédlő ünnepélyes alapköletételére került sor. Nemcsak a szilágysági missziókerület számára volt különleges ez az alkalom, hanem a nagyobb közösség számára is. Az sem homályosította el reményünket, hogy a jelzett napon Isten akaratából kissé lehűlt az idő, mert ennek ellenére szép számú testvériség gyűlt össze az ünnepre, képviselve mind a négy erdélyi baptista missziókerületet.

A közös éneklést a kémeri énekkar egy része vezette, akik mellé többen is csatlakoztak a jelenlevők közül. Az ünnepi istentisztelet programját a szövetség főtáborára dr. Borzasi Pál testvér vezette. Bevezetésként Módi Tamás, a tábor igazgatója köszöntötte az egybegyűlteket. Ezután Paul Gericke, a táborban élő és szolgáló kanadai misszionárius buzdított az 1Pt 2:6 alapján. A tábor kuratóriumát a köszöntések sorában Módi Miklós ny. lelkipásztor képviselte. Folytatva a sort Joó Zoltán a hargitai tábor igazgatója bátorította a feladat előtt álló testvéreket a Zsolt

126:1-3 versei alapján. A négy missziókerület képviselői Joó Zoltán, Rajna Ottó, Albert István Zsolt és János Csaba testvérek után még röviden szolgált Kajcza János, Király Tibor, Fazakas György és Sebestyén László lelkipásztor testvér. Egy közös ének után szövetségünk elnöke, Pardi Félix testvér hirdette Isten Igéjét a Józs 14:6-12 alapján. Az igeszakasz alapján a testvér idézte Káleb kérését Józsué felé: „Add nekem ezt a helyet!” Az igehirdetésben hallhattunk arról, hogy „Isten a diadal magaslataira, a hegyre hív minket, hogy győztesek legyünk, a világ, a bűn és minden gonosz felett”. A jelenlevők példát vehettek Káleb odaszánásából, hitéből, bátorságából és a győzeleméből. Az igehirdetés után következett az új ebédlő ünnepélyes alapköletétele Pardi Félix, Paul Gericke és Módi Tamás közreműködésével. Az istentisztelet végén imádságban kértünk áldást együtt az építkezésre Szűcs Attila, Módi Tamás és Pardi Félix testvérek hangos imádságát követve.

Hisszük, hogy az eddigi előrehaladás után az új ebédlő építése azt a célt szolgálja majd a táborban, hogy az Úr neve legyen felmagasztalva és hogy emberek találkozhassanak Istennel azon a helyen! Mindenért Istené legyen a dicsőség!

János Csaba, a szilágysági missziókerület elnöke

Az alapkö letétele...

Az eseményen résztvevő gyülekezet...

...és lelkipásztorok, szolgálattelvők

Barnabás tábor – 2020

Kiváltság volt együtt táborozni a Szilágysági Barnabás csoport tagjaival 2020. július 20–25 között a Hargita Keresztyén Táborban. A Barnabás Alapítvány szervezésében az ország több pontjáról érkezett több mint 20 sérült gyermek és kísérője, hogy részesülhessen az egy hetes testi-lelki felüdülésben. Bőven volt helyünk a táborban, amely a Székelyudvarhely és Csíkszereda közötti főút mentén helyezkedik el, és több mint 200 személy elszállásolására is alkalmas. A központ a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének tulajdonában van és az év minden napján nyitott keresztyén táborok és konferenciák szervezésére. A tábori személyzet maximálisan odafigyelt a jelenlegi törvények és higiéniai előírások betartására. Külön élmény volt mindennap az ebédlő teraszán étkezni és élvezni a napsütést és a madarak csiripelését. A tábor területén található a Barnabás Alapítvány székháza, a Barnabás-ház is. Ennek története kerekén 40 évre nyúlik vissza, amikor Veres Ernő, baptista lelkipásztor családjába megszületett Veress Barnabás. 10 évesen került tolószékre, de lelke és szelleme friss és örömteli volt. Barnabás betegsége kapcsán jött az ötlet, hogy szeretnének építeni egy házat a hasonló helyzetben levő mozgássérültek, fogyatékos gyermekek és felnőttek üdültetésére. A Barnabás Házat 1999-ben avatták fel, és az alapítvány közreműködésével, hazai és külföldi támogatók segítségével épülhetett fel. 2001-ben Veress Barnabás 21 évesen hazaköltözött Megváltójához, de a ház ma is hordozza emlékét. A Barnabás Ház azóta több száz embernek nyújtott testi és lelki felfrissülést. A tábori hetek előadássorozatában célkitűzés-ként szerepel a mozgássérültek helyzete, beilleszkedésük a társadalomba, tudatosítva bennük, hogy sérülten is lehetnek hasznosak. Mindezt igyekeznek biblikusan, keresztyén szemlélettel és krisztusi szeretettel közvetíteni. A Barnabás alapítvány jelenlegi vezetője Budai Evódia, aki öccse emlékét szívében őrizve és a Jézus Krisztus iránti szeretetből azon fáradozik, hogy évről-évre lehetőséget nyújtson sérült gyermekek és család-

jaik táboroztatására. Az Alapítvány munkája nemcsak a Barnabás ház falai között, hanem országos szinten is több megyére is kiterjed. Így alakult meg pár éve a Szilágysági Barnabás Csoport is, amelynek tagjai testvéri szeretettel vannak egymás iránt. A közös teher és cél egybeforrasztotta a szíveket. Az édesanyák az év többi részében is rendszeresen találkoznak, közös imaórákon, fejlesztő tevékenységeken vesznek részt.

Hálásak vagyunk, hogy idén is, a koronavírus ellenére is lehetőség volt a tábor megszervezésére. Délelőtti zenés áhítattal kezdtük a napot, majd léleképítő előadásokat hallgathattunk meg. Lisztes Piroska által a gyermekek testközelből ismerkedhettek meg a zene és hangszerek világával. Egy másik csoportban Nagy Anna drámajátékokon keresztül a Buyufa csodálatos világába vont be a gyerekeket. Az egyszerű, de tanulságos történetek mély lelki igazságokat hordoztak. Az édesanyák minden délután tea-délutánt tartottak, ahol lehetőség volt a személyes és lelki beszélgetésekre. Eközben az udvaron a gyermekek önfeledten vettek részt a különböző játékokban és vetélkedőkön. Este újra mindannyian Isten ígéje köré gyűltünk és imádsággal zártuk a napot. A fogyatékos gyermekekkel töltött hét megvilágította bennem, hogy ezek a gyermekek sokkal értelmesebbek és értékesebbek, mint gondolnánk. Az egyszerűségük, hitük és ragaszkodásuk felébreszti az emberben, hogy az élet igazi értéke a Szeretet. Sokszor feltesszük a kérdést, hogy honnan van az édesanyáknak annyi türelmük ezekhez a gyerekekhez. A válasz a szeretetben rejlik. Azért szeretik őket, mert saját gyermekük és semmi pénzért nem mondanának le róluk. Így érthetjük meg, hogy Isten minden fogyatékoságunk ellenére szeret minket, mert az Ő gyermekei vagyunk és azért adta egyszülött fiát értünk, hogy aki hisz ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!

Hálásak vagyunk a zilahi gyülekezet önkénteseinek, akik örömmel és szeretettel foglalkoztak a gyermekekkel. Hálásak vagyunk a Barnabás Alapítvány és a Communitas Alapítvány támogatásáért és minden névtelen adományozóért.

Nagy Ferencz, Zilah

Felvételi a nagyvárad Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételt hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra. Az **alapfokozat** hétvégi oktatást foglal magában, (péntek délután 16–20 óra és szombat délelőtt 8–12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztyén élet, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció. A **levelező tagozat** hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Keresztyén élet, Evangélizáció és tanítványság. Mindkét tagozatra a **felvételi 2020. szept. 26. délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál!**

A bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és

a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 11-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: bimo.oradea@gmail.com.

Giorgiov Adrián

HIBAIGAZÍTÁS

Júliusi lapszámunkban, a női imanapi gyűjtés közlésénél **A SZALÁRDI GYÜLEKEZET ADOMÁNYA – 200 lej** – a szerkesztő hibájából kimaradt. Az érintettektől elnézést kérünk.

Felvételi a Szilágysági Baptista Bibliaiskolába!

A Szilágysági Baptista Bibliaiskola felvételt hirdet a 2020/2021-es tanévre. Az iskola szeretettel várja mindazokat, akik elhívást éreznek az Úr szolgálatára és ezt a gyülekezeti szolgálatban is szeretnék gyümölcsöztetni.

A felvételre **október 10-én de. 10 órakor** kerül sor a **Krasznai Magyar Baptista Imaházban**. **Október 11-én, vasárnap délután 5 órától** a bibliaiskola **évváró/évkezdő istentiszteletére** is sor fog kerülni a Krasznai Imaházban, amelyen a bibliaiskola **25 éves jubileuma** alkalmával hálaadással emlékezünk meg az eltelt időszakra.

Szeretettel várjuk az iskola egykori tanárait és diákjait is erre az ünnepélyre, melyen Isten ígését dr. Vass Gergely lelkipásztor, az iskola alapítója fogja hirdetni.

További információk: szbbibliaiskola@gmail.com, ernover@gmail.com Tel. 0735-502222

Veress Ernő, igazgató

Mindentudás vagy lelki beállítottság?

J.I. Packer *Igaz istenismeret* c. könyvének egy fejezetéről

Elég soká, az ezredforduló táján fedeztem fel J.I. Packer-nek az *Igaz istenismeret* c. kötetét. Első belelapozáskor olybá tűnt, mint a korábban használt egynémely elektronikai kézikönyvem: minden lényegeset megtalálok benne, de nagyjából ezeket már máshonnan ismerem. Több időt szánva rá derült ki, hogy mennyire újdonság, és milyen szigorú rendbe rakott. Olvasójának meg vigyáznia kell, mert könnyen letér a megértés keskeny és sokszor meredek ösvényéről.

Újszerű és most különösen aktuális a könyv 10. fejezete, *Isteni bölcsesség, emberi bölcsesség* a címe. (A múlt század '60-as éveiben írta a cikksorozatot egy képzeletbeli olvasónak, aki a vallással szemben elutasító, de meg akarja ismerni Istent. Később ezekből a cikkekből állt össze a könyv.) A kezdő paragrafusok még ismerős útvonalon haladnak: Isten bölcs önmagában, ám a bölcsességet az emberekkel is közli. Az elnyeréséhez a Szentírás két előfeltételt szab meg: 1) tanuljuk meg Istent tisztelni, és 2) fogadjuk be az ő szavát. A téma tárgyalása ott vesz szokatlan fordulatot, ahol az író kérdezi: „Mi nem a bölcsesség?”, és mindjárt meg is jegyzi: „Itt esünk sokan tévedésbe”.

A tévedés természetét a York-i vasútállomásról vett illusztrációval világítja meg (talán merthogy akkortájt ez a fajta közlekedés dominált). Ha odaállunk a peron végére, a vasútrajongókat különösen elbűvölheti a látvány, amint szakadatlan érkeznek és indulnak a szerelvények. A vonatok sürgős-forgását irányító működési elvről azonban csak nagyon hézagos képet kapunk. Ám ha egy ismerősünk felvisz a váltóállító toronyba, ott egy óriási irányító táblán szemügyre vehetjük a sínek rendszerének makettjét, az állomástól minkét irányban öt-öt mérföldre. A táblán rengeteg apró fénybogárka kúszik, vagy egy helyben áll, jelezve a mozdonyok helyzetét és a szerelvényekét. Ilyképpen egy szempillantással átfoghatjuk a rendszert úgy, ahogyan irányítói látják. És megértjük: miért kellett az egyik vonatnak megálljt jelezni, a másikat szokott útvonalától eltéríteni, a harmadikat átmene-tileg mellékvágányra terelni. „Ha az egészet látjuk, valamennyi részletmozgás miértje nyilvánvalóvá válik.”

Tévedünk, ha úgy gondoljuk – visz tovább a szerző –, az Istentől kapott bölcsesség lényege az lenne, hogy

megértjük, miért teszi Isten az adott esetben pontosan azt, amit tesz és mi lesz a következő lépése. Aki szerint a bölcsesség ilyen, az azt hiszi: ha valóban Istennel járna, akkor valósággal az isteni irányítótornyban találhatná magát. Az ilyen emberek aztán sokat töprengenek a gondviselés titkain, törlik a fejüket: miért engedte meg Isten, hogy ez és ez megtörténjen. Packer még hozzáteszi: a depresszióban szenvedő keresztények képesek csaknem az örületig gyötörni magukat ezzel a hiábavaló kutakodással. Majd az alfejezetet ezzel zárja: „A bölcsesség ajándéka korántsem azt jelenti, hogy belelátunk a gondviselés terveibe. Épp ellenkezőleg, eleve föltételezi, hogy elismerjük: képtelenek vagyunk minden ilyesmire.”

Józsanságra van szükségünk – vezet tovább az író –, hogy lássuk élesen az életet, a maga valóságában, a Pré-

James Packer (1926 – 2020)

Elhunyt James Innell Packer (93) – a hír július 17-én futott végig a világhálón. Még aznap terjedelmes cikket közölt róla a Christianity Today: „J.I. Packer személyében korunk egyik legnagyobb hatású evangéliumi vezetője távozott az élők sorából”. Könyvei közül a „Knowing God” 1994-ben jelent meg magyar nyelven, „Igaz istenismeret” címmel, a budapesti Harmat Kiadó gondozásában. 2000-ben a kolozsvári Koinonia adta ki „A megújulás teológiája” c. kötetet, „Bevezetés az angol puritanizmus világába” alcímmel. „Packer nagyon-nagyon fontos hang volt az evangéliumi mozgalomban, még ha ez a hang az elmúlt évtizedben már nehezebben is volt hallható.” – írta róla másnap a Divinity blog szerzője, Szabados Ádám, majd még hozzátette: „Hiányozni fog a bölcsessége, tisztánlátása, mélyen biblikus evangéliumi spiritualitása.” Újdonság, hogy a „Knowing God” 2005-ös kiadása alapján tavaly újabb magyar változat készült „Megismerni Istent” címmel, amely most már elérhető elektronikus formátumban is. **(A szerk.)**

dikátor könyve pedig kifejezetten segít ebben. Nézd csak milyen világban élünk, mondja az érett tanítómester ifjú tanítványának. Az élet hátterét a természet céltalanul ismétlődő körforgása adja. Az élet alakulását olyan körülmények határozzák meg, amelyek fölött nincs hatalmunk. A halál előbb-utóbb mindenkire eljön, ámde találomra jön, s nem aszerint, ki mit érdemel. Az emberek ugyanúgy halnak meg, mint az állatok, a jók ugyanúgy, mint a rosszak, a bölcsek ugyanúgy, mint a bolondok. Eluralkodik a gonoszság, a hitványok boldogulnak, a becsületesek lemaradnak. És minél kitartóbban igyekekszel fölismerni a világban a gondviselés szándékait, annál jobban lehangol és elgyötör a dolgok látszólagos céltalansága. Hiszen oly gyakran történik, hogy ami hitvány, az fönntmarad, s ami értékes, elpusztul. „Lásd meg a valóságot – mondja a prédikátor –, nézz szembe ezekkel a tényekkel... Valódi bölcsességet nélkül nem nyersz.”

Ránk fér ez a figyelmeztetés – folytatja érvelését Packer –, mert sokszor vágyakozunk az irányítótorony-bölcsességre, vagy egyenesen úgy érezzük (titkon, a saját lelkeségünk jó híre érdekében), hogy már ott is vagyunk, mint az isteni kormányzás bennfentes ismerői. Ámde hamar kieshetünk ebből a szerepből, ha valami fájdalmas és megmagyarázhatatlan esemény történik velünk. Ha ilyenkor nem tartunk bűnbánatot, és nem alázzuk meg magunkat, annak lelki életünk további fejlődése látja kárát.

De hát akkor mi a bölcsesség? – Ismerős tájakon vezet tovább, a Prédikátor könyvéből vett igékkel: féld Istent és tartsd meg parancsolatait; bízzál benne és engedelmeskedj neki; tégy jót és ne feledd, hogy előtte majd számat kell adnod; szorgos munkával keresd a kegyelmet, bármire is hív az élet, az eredményt pedig bízd Istenre. Végül pedig definíció-szerűen mondja: az a bölcsesség, amit Isten ad, nem az Isten mindentudásából való részesedés, hanem lelki beállítottság. A bölcsesség ajándékának hatására ugyanis 1) alázatosabbá és örvendezőbbé válunk, 2) Isten akaratát hamarabb fölismerjük és határozottabban követjük, 3) s kevesebb aggodalommal (nem tom-pábban, csak nyugodtabban) viseljük el azokat a sötét és fájdalmas dolgokat, amelyekkel úgy teli van az élet ebben a bukott világban. Az Újszövetségre való hivatkozás gyönyörű soraival zárja a fejezetet: a bölcsesség gyümölcse az, hogy az ember békességben, alázatosságban, szeretetben hasonlónak lesz Krisztushoz. Végül arra figyelmeztet: ügyeljünk magunkra, a bölcsességet ezekben a dolgokban igyekezzünk megtalálni, és a számunkra ezen a világon hozzáférhetetlen tudás hajszolása közben el ne apadjon bennünk a hit és a hűség.

Szilágyi László

„Mindenképpen dicsőítsük Krisztust”

25 évvel ezelőtt, amikor megkezdtem szakdolgozatom megírását a Nagyváradai Emánuel Egyetemen, arra gondoltam, hogy mivel magyarok között fogok szolgálni, jó lenne az evangelizálásról írni, mivel azonban protestánsok között élek, mi lenne, ha érinteném a predestináció kérdését. Jónak ígérkezett ez a téma, és neki fogtam az anyag gyűjtésének. Meg is írtam a történelmi részt, ahol, könyvelő módjára, számba vettem az irányzatokat és írókat, ki mit mond és miben hisz. De mikor a gyakorlati következtetésekhez jutottam, akkor jött a neheze: hogyan tudom összeegyeztetni az evangelizációt és a predestinációt? **Ekkor ismertem meg J. I. Packer teológus írásait és könyveit**, különösen „Az evangelizáció és Isten szuverenitása” c. könyvét. Lenyűgözött: világos volt és egyértelmű, tele bibliai igékkel, nehéz kérdésekre is volt értelmes válasza, a gyakorlati oldal egyszerű volt, akárki megérthette.

Befejeztem az írást, megvédtem a szakdolgozatomat református tanárok előtt a Kolozsvári Református Teológián, akik méltatták Spurgeon hozzájárulását ehhez a témához. Ezt én is értékeltem a dolgozatomban és ma is hirdetem, de bennem maradt Packer alázatossága, egyértelműsége, bibliai hozzáállása a különféle témákhoz. Most, hogy már nincs köztünk (2020. július 17-én az Úrhoz költözött), továbbra is olvasom könyveit, amit másoknak is nagy örömmel ajánlok. De mi volt életében annyira vonzó és hatásos?

A megtérés és a komolyság. Talán ez a kettő körvonalazza e nagy ember életének fiatal éveit. 1926. július 22-én született egyszerű, anglikán családban, egy kis faluban, Gloucestershire közelében, és 18 éves korában, 1944-ben tért meg az oxfordi egyetem hallgatójaként. Akkor este az evangélista felhívást intézett és ő megtért, átadta életét az Úr Jézusnak. Majd tanára, C.S. Lewis előadásait hallgatta érdeklődéssel. Abban az időben nagy hatása volt Martin Lloyd-Jones igehirdetéseinek, ahová Packer is elment és szívébe zárta Isten beszédét. Még ebből az időből jegyezték fel, hogy az egyetemre, ahol tanult, puritán írók könyvei érkeztek, és őt kérték meg hogy válogassa és rendszerezze őket. Ezt nagy örömmel meg is tette, és megszerette a puritán írókat, majd Richard Baxter életéből doktorált. Megtérése Istenhez, az élet komolyan vétele, a tanulás, igehirdetések hallgatás, valamint a jó és tartalmas könyvek olvasása jellemezte fiatal éveit, ami megalapozta életét és maga is nagy hatású íróvá fejlődött. >>>

>>> **A tanulás, tanítás és az írás.** Tanárként sokat készült, olvasott, de a legnagyobb hatást talán könyvein keresztül érte el. Először esszéket írt különböző lapokba, majd könyvei is megjelentek. Egyik cikke a Keswick-mozgalom kritikája volt, akik a szentséget el akarták érni, egyfajta tökéletességre akartak eljutni, és ezt egy második áldásnak tartották a hívő életben, a megtérés után, így a hitéletet két lépcsősen mutatták be: az első a megtérés, a második az igazi szentség. Packer rávilágított, hogy a hívő élet egyetlen egész, a megtéréskor megkapjuk mindazt, amire szükségünk van ebben az életben. Cikkére nem jött válasz a mozgalom

vezetőitől, ezzel meg is gyengült Angliában egy elég erős, de szélsőséges teológiai irányzat, ami sok problémát okozott. Könyvei is irányt mutatók voltak és nagyon örültem amikor magyarul is jelentek meg: „Megismerni Istent”, „Igaz istenismeret”, „Az evangelizáció és Isten szuverenitása”. Ezek a könyvek nagyon alapos bibliai meggyőződésen nyugsznak. A modernizmus, a szabadelvűség távol van tőlük, és Istent, a gyülekezetet, a hívő életet kiegyensúlyozottan, újszerűen és bibliai módon mutatja be.

Egy másik jellemzője **a kedvesség, őszinteség és szeretet.** Ez nagyon sok diákot megfogott, sőt megváltoztatott. Olyan életeres példa volt, különféle konferenciákon is, ahol előadóként szolgált szigorú irányvonalat mutatva be, ugyanakkor mint beszélgetőtárs, mint ember nagyon kedves, érzékeny és őszinte volt. Ugyanígy bánt családjával, feleségével és három gyermekével, akikkel Isten megajándékozta. Valaki egyszer azt mondta hogy „a nagy embert arról ismered fel, hogyan bánik a kisemberrel”. Ő nagy ember volt, mert alázatosan meghallgatott mindenkit, kérdéseit mérlegelte, tisztelt mindenkit, kétségeskedő embereknek segített hinni, fénysugár volt a sötétben.

Még megemlítem az Igéhez való ragaszkodását, amit könyveiben is olvasunk, de a gyakorlatban is ezt tette. 2002-ben, amikor a Vancouveri anglikánok megengedték az azonos neműek házasságát, ő és mások is kivonultak a gyűlésről, így fejezve ki tiltakozásukat. 2008-ban, amikor gyülekezete kiszakadt a kanadai anglikánok közül, ugyanolyan határozottan, mint lelkipászto-

ruk, elhagyta a konferenciát, ahol áthúzták az Igét 2002-ben, vállalva a kizárás következményeit is. Ezután Argentínában kereste az Igéhez ragaszkodó anglikán szövetséget. Neki az Ige volt mindene, egy olyan erő, amely meghatározta életét és szolgálatát.

Miután 2016-ban bejelentette, hogy látása megromlott és már nem tud írni és olvasni és az volt a Gospel Coalition interjúkészítőinek kérdése hozzá, hogy mit üzen a gyülekezeteknek: „Úgy gondolom röviden össze tudom foglalni: Mindenképpen dicsőítsük Krisztust.”

Szűcs Sándor lp.

„**U**tunk legmagasabb pontjához értünk. Azzal a szándékkal indultunk el, hogy megtudjuk: mit jelent Istent megismerni. Megállapítottuk, hogy Isten megismerése a Biblia Istenének, a római levél Istenének, a Jézus által „megjelentett” Istennek, a történelmi keresztény tanítás Szentháromság egy Istenének megismerését jelenti.

Belátva, hogy Isten megismerése az ő jellemének és útjának megismerésével kezdődik, ahogy azt ő maga a Szentírásban kijelentette nekünk, arra törekedtünk, hogy megtudjunk valamit Isten jóságáról és szigoráról, haragjáról és irgalmáról. Útközben saját magunkat is újra kellett értékelnünk: lemondtunk erőtlől és önbizalomtól duzzadó hajdani énképünkről, és elfogadtuk, hogy bukott teremtmények, gyöngye, ostoba, sőt gonosz bűnösök vagyunk, akiknek útja – ha a kegyelem nem avatkozik közbe – nem az utópia mennyországába, hanem a pokolba vezet.

Azt is láttuk, hogy ha Istent valóban meg akarjuk ismerni, akkor személyes kapcsolatot kell létesítenünk vele, mégpedig az ő ígérete alapján: Isten a miénk lesz, ha mi az övéi leszünk. Istent ismerni azt jelenti: irgalmáért könyörögni és Jézusért adott bűnbocsánatát elfogadni. Jelenti továbbá Jézusnak, az élő Megváltónak a követését, aki ma is tanítványul hívja a „lelki szegényeket”, mint Galileában, megtestesülésének idején tette.

Továbbá: eljutottunk arra a pontra, ahol megértjük, mit jelent a keresztény életben a „győzelem”, vagy az, hogy „Jézus tökéletesen elég”. Kellő alap híján ezek a kifejezések félrevezetőek lehetnek, hiszen a győzelem még nem a háború vége, s a Szentháromság Isten tiszteletét sem szűkíthetjük merő „Jézus-imádatá”. Az effajta fordulatok mégis sokat jelentenek, mert arra utalnak: emberi beteljesülésünk Isten megismerésének függvénye. Amikor Isten hatalmáról beszélünk, ezt az összefüggést hangsúlyozzuk, amely egyébként a kereszténység lényegéhez tartozik. Akik Istent Krisztusban megismerték, azok megtalálták az igazi szabadság és az igazi emberség titkát. Ám ennek kifejtéséhez egy újabb könyvet kellene írni! (J. I. Packer „Megismerni Istent” c. könyvének záró paragrafusai)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (33.)

Igaz háború?

1945. augusztus 6-án és 9-én dobták le az első atombombát Hirosimára, illetve Nagasakira. A vélemények azóta is megoszlanak: vannak, akik úgy vélik, hogy éppúgy, mint a méreggázt, ezt sohasem lenne szabad a civil lakosság ellen bevetni, mások viszont úgy vélik, hogy totális háború idején nincs különbség civilek és katonák között, és Japán esetében is a ledobott bomba hatékony erőnek bizonyult arra, hogy megállítsa a további vérontást. Az etikai kérdések nincsenek megválaszolva. A 70-es évek fegyverkezési hajszájában más jelentéssel bírtak a lefegyverezési követelések, mint ma, amikor terrorista szervezetek is hozzájuthatnak tömegpusztító fegyverekhez. A nukleáris, kémiai és biológiai fegyverek egyre több ország számára hozzáférhetőek.

A hívők feladata most is az, hogy békességre igyekezők legyenek. De Aquinói Tamás kérdése: „Mindig bűnös dolog-e háborúzni?”, vagy Ágoston elmélete az „igaz háborúról” sokoldalú válaszokat fogalmaz meg.

Sohasem lehet támogatni olyan agresszív háborús cselekedetet, amelyet válogatás nélkül a civil lakosság ellen kezdeményeznek, teljes városok vagy vidékek pusztulását idézve elő. Tudjuk, hogy egy bukott világban élünk, és az országnak kötelessége megvédeni polgárait. Könnyű válaszok nincsenek.

A pacifista álláspont, amelyet annak idején az anabaptisták is képviseltek, a Mt 5:38-48-ra épül, ahol az Úr Jézus arra tanít, hogy „ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcád is”, valamint a 6. parancsolatra: „Ne ölj!” (2Móz 20:13). Jézus példája szerint az ellenséget is szeretni kell (Róm 12:17; 19; 21; 1Pt 2:21). De a hívőket jellemző alázat és szelídség nem azt jelenti, hogy őket le lehet taposni, mert ők ezt megengedik, és nem érdekeltek az igazságosságban és az ártatlanok védelmében! Isten szerető és irgalmas Isten, de ugyanakkor haragszik a bűnre és megbünteti azt! A szelídséget és tűrést hirdető ígék inkább a saját személyünket érintő sértésre vonatkoznak. A családi és társadalmi felelősség esetében a reánk bízottak megvédelme kötelesség (1Tim 5:8). A bibliai időkben nem kellett otthagyniuk szolgálatukat az igazságszolgáltatásban vagy katonaságban dolgozók, miután megtértek (Lk 3:14. 7:9. ApCsel 10). Miközben Róm 12:19 arról beszél, hogy adjunk helyet Isten haragjának, a következő rész (Róm 13:3-4) tudomásunkra adja, hogy Isten néha az államot választja arra, hogy haragját végrehajtsa. Mi nem tekinthetjük az Úr Jézus keresztthalálát csupán példának, mellőzve annak helyettesítő-áldozat lényegét, sem a társadalmi igazságtalanság alá nem vethetjük magunkat úgy, hogy ne emeljük fel szavunkat ellene. Magán és nyilvános felelősségünket nem taná-

Meghívó lelkipásztor-konferenciára

Kedves lelkipásztor testvérek,

Az Úr segítségével lelkipásztor-konferenciát tervezünk, melyre szeretettel meghívunk és várunk minden aktív és nyugalmazott lelkipásztort, illetve minden teológust, aki akár kapott már lelkipásztori meghívást, vagy még nem.

Idő: 2020. szeptember 22. de. 10 órákor

Téma: A lelkipásztor és a gyülekezet megújulása

Előadó: Borzási Pál

Helyszín: Kolozsvári Magyar Baptista Imaház

„Ami pedig egyébiránt a sáfároktól megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtsassék.” 1Kor 4:2

*Testvéri szeretettel az Úrban,
Szűcs Sándor pasztorális alelnök*

A 2019-es lelkipásztor-konferencia résztvevői

csos összekeverni. A hívők mégis arra hívtak, hogy békességre igyekezők legyenek, amennyire rajtuk áll (Róm 12:18). Ez nem jelenti azt, hogy ha ezt tesszük, akkor automatikusan béke és harmónia lesz a világon.

Ágoston, később Aquinói Tamás három kritériumot határozott meg „igaz háború” esetére: 1. Ha a háborút kompetens és legitim hatalom üzente meg; 2. Ha a háború igaz, vagyis ez az, amit az ellenség megérdemel; 3. Ha megvan a helyes szándék arra, hogy a jót elősegítsük, és a rosszat elkerüljük. Ezekhez még hozzáadhatók a következő kritériumok: 4. Ha a többi eszközök már mind csődöt mondtak; 5. Ha a háború ára kevesebb, mint a jelenlegi helyzet fenntartása; 6. Ha a háború korlátolt a kijelölt igaz cél elérésére, és azután a béke és szeretet lép helyébe. Az utolsó időkben „hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről” (Mt 24:6). Azonban végső alapelvként nekünk mégis csak az marad, még ez utolsó időkben is, hogy amennyiben rajtunk áll, minden emberrel békességben éljünk.

Borzási István

A nyugalom napja – áldás

Ebben a rohanó világban mindenki vágyik egy kis nyugalomra. Ezért is van egy erre félretett nap, a nyugalom napja, amikor Isten szíven valósággal megpihenhet az ember, a fizikai fáradalmaktól mentesen. Ez óriási áldás! „Megáldotta az Úr a nyugalom napját, és megszentelte azt” (2Mózes 20:11b), a mi javunkra tette, mert igenis nagy szükségünk van egy kis felszusszánásra, alaposabb lelki feltöltődésre, testvéri közösségre.

Amióta magamat tudom, mindig vártam a vasárnapot. Eleinte csak azért, mert akkor nem kellett óvodába vagy iskolába menni, többet aludhattam, édesapa is otthon volt, együtt étkeztünk a családdal, és találkoztunk a barátainkkal az imaházban. Azóta szívem az Úr Jézusé lett, s valami bennem megváltozott, most már nemcsak a tanulás- vagy munkamentesség miatt várom a vasárnapot, hanem elsősorban az élő Úrral való együttes, családi találkozás miatt, ugyanakkor azért, hogy keményebb lelki táplálékhoz jussak.

Lassan elérkezünk a tanévkezdéshez, beindul az intenzívebb tanulás. Mit kezdek a pihenőnappal? Engedem, hogy gondolati vagy akár gyakorlati szinten is a hétköznapiakban ragadjak, tennivalóimmal, tanulmányaimmal foglalkozzak? Nem tehetem, nem is akarom, nem is fogom. A nyugalom napra vonatkozó parancsolat is a javunkat szolgálja, mert szerető Istenünk adta. A feltámadott Úr Jézusnak a napja ez, és arra hivatott, hogy odaszenteljük ezt a napot Neki, minőségi időt töltve Úrral, és mindazokkal, akik testvéreink az Úrban – és nem csak.

Nyugalomnap. Igen, nyugalom, nem kell azon törnöm a fejem, hogy például mi lesz a hétfői vizsgámmal. Ő él! Az élet Istene mellettem van, és nem hagy magamra! Nem szükséges semmiféle vasárnapi munka vagy tanulás. Az Ő áldása rajta(m) van. Ezt sokszor tapasztaltam

a hétfői vizsgák előtt, és még annak idején az érettségi vizsga előtt is. Vasárnap nyugalom volt, béke, Istentől jövő, felbecsülhetetlen, élő remény. Azonban volt, hogy a kísértő támadt: „legalább most este tanulj már egy cseppet, nézd át azt az egyet”. Majdnem belementem, de a Szent Lélek nem engedett, így könyv helyett inkább a Szent Bibliát vettem a kezembe, forgattam, olvastam, elmélkedtem, hagytam, hogy szeressen az Isten, és szíven újbóli békére letem. Tudtam: „Istennek van ereje ahhoz, hogy megsegítsen, vagy elbuktasson” (2Krónikák 25:8b), és hittem: „amit akar, azt mind megcselekszi” (Zsoltárok 115:3b). Bíztam szeretetében. Másnap kegyelmes volt hozzám Isten, jó tételt adott, és mellé bölcseséget. Dicsőség Neki ezért is!

A megosztott gondolatok, tapasztalatok, hadd szolgáljanak bátorításul. Buzduljon fel a szívünk, hogy emlékezzünk meg őszintén a nyugalom napjáról, és szenteljük meg azt imádságos szívvel. Erre bátorítson most a következő igehirdetés-részlet! (Bátori Melinda, Torda)

Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt

– 2Móz 20:8-11

Isten egy külön bevezetőt ad ennek a parancsolatnak: *megemlékezzél!* Ezzel is mutatva, hogy az ember hajlamos elfeledkezni az Úr napjáról. *Hogy megszenteljed azt.* Megszentelni az Úr napját két fő részből áll. Egyszer megnyugodni minden munkától – ez a passzív része, de ha csak ennyit teszünk, ez még csak fél engedelmesség. Pozitívan pedig meg is kell azt szentelni a mi szívünkben, és egyes, szent dolgokkal foglalkozni.

A régi Szombat a teremtésre, az Úr új napja, a hét első napja pedig a mi megváltásunkra emlékeztet. Nagy volt a teremtés munkája, de még nagyobb annál a megváltás munkája. Istennek többre került megváltani minket, mint megteremteni minket. A teremtés az ő kimondott szava által történt meg, de a megváltásban Isten már saját vérét ontotta. A teremtésben Isten az ujjait használta, az Ige szerint, a megváltásnál már magas és felemeltetett karját használta. A teremtésben Isten megajándékozott minket saját magunkkal, a megváltásban Isten megajándékozott saját magával! A teremtésben életünk lehet Ádámban, a megváltásban életünk lehet Krisztusban.

Erre a drága megváltásra emlékeztet minket a hét első napja, ezért is kell azt megszentelni a szívünkben. Odaáldozni és odaadni ezt az egész napot az Úr szolgálatára nemcsak minden keresztyén kötelessége, hanem egyben egy kimondhatatlan kiváltság. Jó dolog, ha minden munkától tartóztatjuk magunkat, de ha csak ennyivel maradunk, nem teszünk többet az igavonó állatoknál, akik úgyszintén megszűnnek dolgozni vasárnap. Nem csak megtartani kell az Úrnak a napját, hanem megszentelni is. Két dolgot említsünk meg, ami már előzetesen szükséges az Úr napjának megszenteléséhez:

Felkészülés. Erre a napra fel kell készülni. Ha hírt kapnánk, hogy a miniszterelnök, vagy király érkezik hozzánk haza, micsoda előkészületekhez fognánk azonnal. Micsoda előkészületeket kell tehát tenni, ha tudjuk, hogy ezen a napon a dicsőség Urával van találkozásunk. Amikor szombat délután elérkezik, fúj-

junk riadót és álljunk le, parancsoljunk gondolatainknak és vonjuk el azokat a világi gondoktól, elfoglaltságoktól, munkától, üzlettől és kezdjük el a következő napra készülni. Keljünk fel korábban vasárnap. Az Úr Jézus vasárnap reggel korán, mielőtt még a nap felkelt volna, támadt fel a mi üdvösségünkért. Feltámadt korán, hogy megváltson, és akkor ne keljünk fel korán eme napon, hogy dicsőítsük Őt? Azok, akik szombat este későig dolgoznak, azokat meg lehet figyelni, hogyan telik el számukra egy-egy vasárnap. Ezek megterhelve, félig álmosan vesznek részt az istentiszteleten, de ilyen állapotban nem sok lelki nyereségre számíthatnak. Általában úgy is telik el egy-egy vasárnap, amennyi időt fordítunk vasárnapra való készülődéssel. Minél többet készülünk fel rá, annál többet nyerünk.

Imádkozás. Már szombat este, de vasárnap reggel otthon és az imaházban is azért kell imádkozni, hogy az Úr igéjének legyen hatása a Szentlélek által a szívünkben. Az irgalmasság fája nem fogja gyümölcsseit hullatni, csak ha azt imádság által megrázzuk. Bárki legyen is az, aki szólja az Úr igéit, ha nem imádkozunk érte, és azért, hogy a Szentlélek ereje, áldása kísérje végig és hogy munkálja a szívünket, nem sok hasznát vesszük az igehirdetéseknek. Imádkozzunk azért különösen, hogy a hirdetett ígére fordítsuk oda figyelmünket, és hogy mentesek legyünk az igehallgatás során minden zavaró gondolattól és a lelki lágymelegségtől, közömbösségtől.

Milyen figyelmesen hallgatnánk azt, aki szól, ha azt mondaná, hogy tudja az utat egy nagy, elrejtett kincsesbánya felé. Hogy figyelne mindenki! Mennyivel inkább, ha a menyország felé vezető útról beszél! Ha oda akarunk kerülni, bizonyára figyelünk akkor arra, aki szól.

Igaz, hogy az Úr napjának megszentelésében benne van az, hogy megtartóztassuk magunkat azon a napon minden földi, világi, emberi beszédétől. De Isten beszédéről, igéjéről szabad beszélgetni. Ültes-sük gyakorlatba azt, hogy igehirdetések után beszél-gessünk el másokkal a hallott igazságokról. Az igehirdetések nem hétpecsétetes titkok, amiről nem szabad beszélgetni. Nyugodtan, sőt tanácsos azt megbeszélni másokkal, beszélgetni arról. Ezzel is az Úr napját szenteljük a szívünkben. Egy olyan nap ez, amikor a hívők megszentelik azt a napot maguknak és örömeiket fejezik ki egységesen az Úr előtt.

Pardi Félix lp.

Fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy † **Fazakas János** testvér – Jancsi bácsi –, életének 88-ik évében, 2020. július 17-én, Zilahon, rövid szenvedés után visszaadta lelkét Teremtőjének.

Testvérünk Szilágygörcsönyben született 1931. november 15-én, tízgyermekes családban, Fazakas Ferenc és Eszter gyermekeként. Gyermekkorát nehéz körülmények közt élte, majd 16 évesen egy temetési istentiszteleten megtért, ami egész életét megváltoztatta. Krisztussal való kapcsolatát 1952-ben bemelegítés által is megpecsételte. Fiatalon kőművességet tanult, majd 1955. február 14-én feleségül vette Mikola Terézt, akivel 54 évet éltek házasságban. Közös életüket Lupényban kezdték, ezt követően Tordára költöztek, ahol 10 éveig éltek. 1965-ben Isten megajándékozta őket egy lánygyermekkel, Máriával. 1968-ban visszaköltöztek Zilahra, ahol a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet aktív tagjai lettek. Élete minden területén igyekezett megmutatni, hogy Jézusban vetett szilárd hite nem csak elmélet, hanem gyakorlati valóság. Ebben a lelkületben végezte a beteglátogatás és az imádkozás szolgálatát. Felesége halála után még 8 évig fáradhatatlanul, lelkesen szolgált a gyülekezet és a családja körében. Beteljesedett és áldott életet élt, hitben és lelki békével a szívében költözött haza Megváltójához. Temetése 2020. július 19-én volt a zilahi városi kápolnától. Jancsi bácsi életmottója a következő igers volt: „Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül!” (Fil 3:20) Ez ige alapján hirdette Pardi Félix lelkipásztor, hogy a hívó ember élete mindig menyországgközpontú kell legyen, már itt a földön is! Constantin Joldeş, a Harul gyülekezet lelkipásztora a Jel 14:13 alapján a Krisztusban meghaltak boldogságáról beszélt. György Attila személyes bizonyágtételben emlékezett Jancsi bácsi fáradhatatlan és példaértékű szolgálatára. A temetőkertben Vass Gergely lelkipásztor a Jób 9:22 alapján arról beszélt, ami Jancsi bácsi szójárása is volt: nem mindegy hogyan élünk, és nem mindegy, hogy állunk meg Isten előtt. A viszontlátás reményében búcsúzik tőle lánya, veje, négy unokája, családjaik, dédunokája, négy testvére, rokonai, közeli és távoli ismerősei. „Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevére az én Atyám előtt és angyalai előtt.” Jel 3:5 (**Nagy Ferencz Ip.**)

■ 2020 július 9-én volt Biharon † **Oláh Ileánának** a temetése, aki gyülekezetünk legidősebb tagja volt, az Úrtól kapott 95 évvel. Ez a temetés különlegesnek

számított, mert egyben gyülekezetünk új kápolnájának is ez volt az első használatba vétele temetés céljából. Tartottunk már itt egy szabadtéri istentiszteletet a korlátozások idején. A népes hallgatóság előtt magyar nyelven Moroz Tamás meghívott lelkipásztor hirdette az ígét Jn 11:25-26 alapján, majd Chis Gheorghe a körszjenői gyülekezet lelkipásztora szólt román nyelven a Lk 16:19-31 alapján. A nyitott sírnál Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szólt a hívők reménységéről a Róm 8:38-39 alapján. Az Úr vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek! (**Albert I. Zsolt Ip.**)

■ 2020 július 9-én volt † **Guba Mária** testvérnőnek is a temetése Hegyközkovácsiban. Teremtő Urától 86 évet kapott ajándékba. A forradalom után az első volt a cigányok közül, aki megtért és bemelegkezett – később többen is követték példáját. Utolsó éveit ágyban töltötte, csendben viselve betegségét és családjáért imádkozva. A kápolnánál Moroz Tamás meghívott lelkipásztor szólt Isten ígéből a Róm 5:1-5 alapján bátorítva az Istennel való kibékülésre. A sírnál Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor hirdette a feltámasztásban vetett hitünket az 1Kor 15:12-20 alapján. Az Úr vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek! (**Albert I. Zsolt Ip.**)

■ 2020 július 11-én volt † **Varga Endre** temetése Biharon, aki tragikus autóbaleset következtében veszítette el életét 65 éves korában. Bár egészségi állapota egyre gyengébb volt az utóbbi időkben, hirtelen eltávozására nem lehetett felkészülni. A koporsó mellett megrendülve állt meg felesége, fia, menyje és szeretett unokája. A kápolnánál magyar nyelven Moroz Tamás meghívott lelkipásztor szólt a népes gyülekezetnek az 1Kor 15:12-20 alapján kiemelve a feltámasztás vigasztaló hatását. Román nyelven Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szólt ugyanazon ígék alapján. A temetési istentiszteleten gyülekezetünk énekkara szolgált. Az Úr vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek! (**Albert I. Zsolt Ip.**)

■ Kedves testvérnőnk, † **Bodó (szül. Puszkás) Vilma** temetésére 2020. április 22-én került sor a Maroskeresztúri temetőben. 79 évet kapott az Úrtól. 1961. május 24-én férjhez ment Bodó Mártonhoz, akivel Maroskeresztúron 58 (egy hónap híján 59) évet éltek hűséges házasságban. Már fiatalon kezdte keresni az Urat, előbb az adventista gyülekezetben, majd a Baptista Gyülekezetben. 1989 decemberében meg is pecsételte élő hitét a bemelegítésben itt, a Marosvásárhelyi Magyar Baptista gyülekezetben, az id. dr. Vass Gergely lelkipásztor által.

Majd hűséges tagja lett gyülekezetünknek 30 éven át. Komoly imádkozó, ígét szerető, ígéhez, az igazsághoz ragaszkodó, jószívű, kedves testvérnő volt, aki által a két lánya is megismerte az Urat. Hátgerinc problémái miatt nem tudta az utóbbi 6–7 évben látogatni a gyülekezetet, de valahányszor meglátogattuk testvérekkkel, fiatalokkal inkább ő üdített bennünket. A temetésen csak a szűk család tudott részt venni, mivel karantén volt. Az ígét a helyi lelkipásztor a Jób 19, 25–27 alapján hirdette. Az Úr legyen a hátramaradt férjjel, Bodó Mártonnal és pótolja a helyét mind a családban, mind a gyülekezetben! **(Kelemen J. Sándor lp.)**

■ † **Zöld Edit** testvérnőnk 58 évet kapott az Úrtól. 2020. május 22-én hajnalban az Úr hazaszólította. 1983. augusztus 21-én kötött házasságot Zöld Józseffel, és az Úr két fiúgyermekkel áldotta meg őket. Már fiatal korában megismerte az Urat, és 1996. június

21-én hitvalló bemeztetésben részesült itt, Vásárhelyen, az evangéliumi testvérgyülekezetben. Néhány évvel később a Marosvásárhelyi Magyar Baptista gyülekezetben találta meg lelki otthonát, ahol hűséges, példás és hasznos tag volt mindvégig. Habár mindenben lehetett számítani rá, amire képes volt, mégis a gyerekmunkában, a gyerektáborokban, a nők közötti munkában, és az imádkozásban vette ki különösen a részét. A szenvedések és megpróbáltatások sem kerültek el az életét. Jöttek betegségek, amelyek csökkentették a teherbíró képességét, de imaházba járni mindvégig tudott. Majd 2016 márciusában nagyobbik fiának tragikus elvesztését is át kellett élnie, amit csak az Úrtól kapott erővel és békességgel tudott elhordozni. Pédás hívő életéről ékesen tanúskodik, hogy megtért általa édesanyja, fia és férje is. Temetésére 2020. május 25-én hétfőn került sor a marosvásárhelyi református temetőben. Az ígét a helyi lelkipásztor a Jn 14,27 alapján hirdette, hogy az Úr Jézus az ő békességét adja, mert Ő él, és vele mi is élhetünk, mert ő elkészíti a helyünk a mennyben, és mert adta a vigasztaló Szentlelket, aki által megkaphatjuk a minden értelmet felülhaladó békességet. Az Úr pótolja a hiányát, és adja mennyei békességét a gyászolóknak! **(Kelemen J. Sándor lp.)**

■ Július 3-án kísértük utolsó útjára † **Kasza Eszter** testvérnőt, a hadadnásdi gyülekezet tagját, aki 87 évet kapott itt ezen a földön Teremtőjétől. Fiatalon adta át életét az Úr Jézusnak, és hűségesen szolgálta Megváltóját a neki adott kegyelmi ajándék szerint. Életének utolsó szakaszában fizikailag gyengélkedve, de élő reménységgel várta az Úrral és előre ment szereteteivel való találkozást. A gyász-

istentiszteleten Fazakas György helyi lelkipásztor hirdette a vigasztalás Igéjét a Lk 1:38, a sírnál pedig a 2Kor 5:9–11 alapján. **(Fazakas György lp.)**

■ Augusztus 3-án ismét gyászistentiszteletre gyűltünk össze Hadadnásdon, mivel Mennyei Urunk elszólította az élők sorából gyülekezetünk legidősebb tagját † **Szabó Erzsébet** testvérnőt 93 éves korában. Életének utolsó éveit betegágyban töltötte, újra és újra visszatérő vágya volt, hogy fehér ruhában, tiszta szívvel állhasson meg az Úr előtt. A gyászistentiszteleten és a temetőkertben is Tatár János református lelkipásztor és Fazakas György hirdették az Igét a Zsolt 91:16, Róm 6:23 és az 1Kor 15 alapján. Mindkét alkalommal szolgált a hadadnásdi gyülekezet énekkara és zenekara. Isten adjon vigasztalást a gyászolóknak! **(Fazakas György lp.)**

ÉN IS OTT LESZEK

*Arcom kemény földét lassan ráncok száza szántja.
Nem-szeretem napok jönnek, kíméletlenek.
Rám borul az este szép, de szomorú bíborpalástja.
Egyre gyakrabban kérdezem: holnap hol leszek?*

*Mert hogy változik a világ, azt a vak is látja,
Végidőkről tanúskodnak világos jelek.
Ha a régi rendet új ég s boldog új föld váltja,
Fog az Úr szólítani, hogy én is ott legyek?*

*Mert az Úr minden ígétét hűen beváltja,
Megremegnek büszke tenger s hatalmas hegyek.
Ha az áldott megváltottaknak nevét kiáltja,
Jézus vérében tisztulva én is ott leszek?*

*Porrá válik korona s legkeményebb gyémántja,
Erőtlen lesz ember, fegyver s gonosz szellemek,
Én csak azt remélem: talán nevem is kiáltja.
Jézus vére érdeméért én is ott legyek.*

*De mert Fia által az én bűnömet is megbocsátja,
A nagy találkozás napja felé én bátran megyek.
Nem múltamat, de szívemben azt a kis jót látja,
Bízom, Jézus eljön értem, hogy Vele legyek.*

*Érhet ember vagy a gonosz – akár jogos – vádja,
Ha már bevonult sok hűséges és kisgyerek,
Majd engem is meglát Isten, és nevem kiáltja:
Utolsóként – csak mert szeret – én is ott leszek.*

Zubreczky Antal, Brassó

Koronavírus és Krisztus

A kötet az Evangéliumi Kiadó és a Koinónia Kiadó közös kiadásában jelent meg. Ára Magyarországon 1400 forint, a Koinónia weboldalán 16,15 lej.

Sok nagy, keresztény író foglalkozik a koronavírus témájával manapság. Köztük van John Piper baptista lelkipásztor, bestseller-író is, a *Szenvedélyem Isten c.* könyv szerzője.

„A maihoz hasonló időszakokban érzékeljük, mennyire törékeny világban élünk. Amikor a látszólag erős alapok megremegnek, fel kell

tennünk a kérdést: Van-e Szikla a lábunk alatt, olyan Szikla, amely nem rendül meg soha?” (John Piper)

2020. január 11-én a jelentések szerint egy új koronavírus (COVID-19) kezdte el szedni első halálos áldozatait Kínában, Wuhan tartományban. 2020. március 11-én az Egészségügyi Világszervezet (WHO) bejelentette, hogy egy új, globális méretű járványról van szó. Ennek a félelemmel és bizonytalansággal teli időszaknak a közepén természetes, ha feltesszük a kérdést: Mit cselekszik Isten a járványon keresztül? A *Koronavírus és Krisztus* című művében John Piper arra szólítja fel világszerte az olvasókat, hogy álljanak a szilárd alapra, aki Jézus Krisztus; akiben a mindenható Isten megtartja a lelkünket; aki elrendel, irányít, és uralkodik minden fölött, hogy elérje bölcs és jó céljait azoknak az életében, akik bíznak benne. És hogy mit cselekszik Isten a koronavíruson keresztül? John Piper hat biblikus választ ad erre a kérdésre megmutatva, hogy Isten még ebben a történelmi helyzetben is aktív létező.

John Piper a *desiringGod.org* internetes oldal alapítója és vezető tanítója, valamint a Betlehem Főiskola és Szeminárium rektora. 33 évig szolgált vezető pásztorként a Betlehem Baptista Gyülekezetben Minneapolisban, Minnesota államban. Több mint 50 könyv szerzője, többek között a *Szenvedélyem, Isten* (Koinónia Kiadó) és a *Jézus Krisztus szenvedése, váltságáhalála – 50 ok, amiért Krisztus meghalt* (Evangéliumi Kiadó) című művei magyarul is megjelentek.

:: HAVI KÖZ ::

■ A román kormány lapzártánk idején dolgozza ki **az iskolakezdésre vonatkozó járványügyi szabályokat**. Ezek értelmében kötelező lesz: – a maszk viselése (kivéve az óvodásokat); – a legalább 1,5 m távolság betartása egymástól; – a lázas és más tüneteket mutató gyermekek otthon maradása. Iohannis államelnök bátorította a szülőket, hogy küldjék iskolába gyermekeiket, megjegyezve, hogy „az iskolának elkezdődnie, mert megengedhetetlen, hogy az oktatás és nevelés szempontjából elveszítsük ezt a generációt. Három rétegű felelősségünk van jelen helyzetben: a szülőé, az iskoláé és a helyi önkormányzaté.”

■ Tartózkodnak a „megtérít” és „lelket ment” kifejezések használatától a **Z-generációs amerikai keresztények** – mutatta ki egy új kutatás. A „Barna Group” kutatásában azt vizsgálta, hogy hogyan viszonyulnak a különböző korcsoportok hitük megosztásához és miért kerülnek a fiatalok bizonyos kifejezéseket, ha a hitükről beszélnek. A tízévesek 38 százaléka és a fiatal felnőttek 35 százaléka szerint az „áttérít” az kifogásolható kifejezés illetve mindkét csoport kicsivel több mint 30 százaléka nem tartja illedőnek a „lelkek megnyerése” kifejezést sem. A 35 év feletti aktív keresztények azonban a felsorolt kifejezések közül (áttérít, lelkek mentése, evangelizáció, tanítvánnyá tétel) egyet sem talált semmilyen szempontból sem kifogásolhatónak.

■ **Filmet néznek, nem pedig Bibliát olvasnak** az amerikaiak a karantén alatt. A kutatást több mint 10 ezer amerikai megkérdezésével végezték. A résztvevőktől arról érdeklődtek, milyen tevékenységek segítenek nekik legyőzni a járványhelyzet okozta stresszt. A legnépszerűbb tevékenység a válaszok alapján a tv- és filmnézés volt. Az adatok szerint sokkal kevesebben olvasnak Bibliát rendszeresen. Mindössze a válaszadók 28%-a jelezte azt, hogy napi vagy heti szinten olvas Igét. Az evangéliumi keresztények 57%-a legalább egyszer olvas Bibliát hetente. Az összes válaszadó 55%-a bevallása szerint hetente legalább egyszer imádkozik.

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

Állandó munkatársak: Kiss Lehel, Szilágyi László
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605